

عنوان مقاله:

نقد تطبیقی اسطوره آفرینش در شاهنامه فردوسی و مهابهاراتا هندی

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 8، شماره 27 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

فاطمه پاکرو - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران ایران

خلاصه مقاله:

شباهت های فراوانی که در باورهای باستانی دینی و حماسی ایران و هند یافت می شود، نشانگر هم ریشه بودن فرهنگ و تمدن ایرانی و هندی است. بیشترین شباهت را میان ایران و هند می توان در حماسه مهابهاراتا و شاهنامه فردوسی یافت. حتی در آیین زردشت نیز شباهت هایی فراوان با آیین هندو به چشم می خورد. خوردن گیاه هوم و قربانی کردن ها همه به یکدیگر شباهت دارد. در دو حماسه ایرانی و هندی، بسیاری از شخصیت ها شبیه به یکدیگرند. زبان ایرانیان نیز با سنسکریت تفاوت های کمی دارد. در این پژوهش مسیله آفرینش در شاهنامه و مهابهاراتا مورد بررسی و تطبیق قرار گرفته است. آفرینش جهان، زمین، موجودات وانسان، که محور اصلی این پژوهش است، شباهت ها و هم ریشه بودن دو فرهنگ را به خوبی نشان می دهد. در اسطوره های آفرینش، جهان با تقابل نیکی و بدی آغاز می شود و پایان جهان نیز با پیروزی نیکی همراه خواهد بود. این تقابل در شاهنامه و مهابهاراتا به خوبی تصویر شده است.

کلمات کلیدی:

اسطوره، آفرینش، جهان بینی اساطیری، شاهنامه، مهابهاراتا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856856>

